

ПОЛОЖЕНИЯ

про плату за землю

1. Загальні положення.

Плата за землю встановлюється на підставі ст. 265 Податкового кодексу України

1.3. Плата за землю

1.3.1. Платниками податку є:

- власники земельних ділянок, земельних часток (паїв);
- землекористувачі.

1.3.2. Об'єктами оподаткування є:

- земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні;
- земельні частки (паї), які перебувають у власності.

1.3.3. Базою оподаткування є:

- нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до порядку, встановленого цим розділом;
- площа земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких не проведено.

1.3.4. Ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено встановлюється у розмірі 0,18 відсотка від їх нормативної грошової оцінки.

А для сільськогосподарських угідь – 1 відсоток від їх нормативної грошової оцінки.

Ставка податку встановлюється в розмірі 3 відсотків від їх нормативної грошової оцінки за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної власності).

Ставка податку встановлюється в розмірі 0,30 відсотків від нормативної грошової оцінки за земельні ділянки, які знаходяться за межами населеного пункту.

1.3.5. Базовим податковим (звітним) періодом для плати за землю є календарний рік.

1.3.6. Базовий податковий (звітний) рік починається 1 січня і закінчується 31 грудня того ж року (для новостворених підприємств та організацій, а також у зв'язку із набуттям права власності та/або користування на нові земельні ділянки може бути меншим 12 місяців).

1.3.7. Розмір орендної плати за земельні ділянки встановлюються у договорі, але річна норма платежу становить 4,5% від нормативної грошової оцінки даної земельної ділянки.

1.3.8. Звільнити від сплати земельного податку підприємства комунальної форми власності (ДНЗ, ФАП, школа, органи місцевого самоврядування, Будинки культури, сільський клуб).

Сільський полюва

І.Я.Сліпенко

